

Innspill til høringsutkastet for konkurranseregelverk

Først av alt har jeg lyst til å berømme dere for innsatsen med å redigere regelverket til å bli enda tydeligere og mer entydig, samt sikre at nosework som konkurranseform følger kjerneverdiene for sporten!

Mine innspill:

1. Jeg tenker at det kan være lurt med spesifiseringer som besvarer følgende spørsmål, slik at vi ikke risikerer ulike fortolkninger blant instruktører, dommere og arrangører:

-s. 6 under **Publikum/observatør**: Kan samme observatør filme flere deltagere i samme konkurranse?

-s. 7 under **Doping**: Kan hunder som går fast på medisiner delta på NWN arrangementer, også når medisinerne står på NKKs dopingliste?

-s. 8 under **Brudd på regelverket**: Gjelder dette brudd på regelverket av deltagere, instruktører/dommer eller arrangører - eller alle brudd uavhengig av hvem som har begått bruddet? Hvem melder skriftlig inn mulige brudd på regelverk til styret; deltagere, instruktører/dommere eller arrangører?

-s. 16 om **Bedømming**: Hva menes med “hund dommeren selv trener”? Menes det hund som dommeren selv trener *søk med*, eller hund (ekvipasje) som dommeren er trener *for*, f.eks. på treningsgrupper?

2. Jeg har også noen synspunkter på følgende:

-s. 16 om **Bedømming**: Det er listet opp mange konkrete relasjoner dommere ikke kan være i overfor deltagere når de dømmer. Dette er antagelig nødvendig for å imøtekomme kravet til habilitet, men jeg vil problematisere to ulike forhold som jeg synes det er verdt å diskutere:

A. I landsdeler med en eller få dommere (f.eks. Nord-Norge) kan dette bli mye mer sårbart enn i landsdeler med mange tilgjengelige konkurranser og flere dommere å “ta av”.

B. I høringsutkastet er det lagt stor vekt på familiære relasjoner. Jeg forstår at dette er målbart, og viktig for mange når det gjelder habilitet, men når noen relasjoner skal problematiseres i habilitetssammenheng, savner jeg at også litt mindre målbare relasjoner som f.eks. treningsvenner, samarbeidspartnere og “lærer - elev” også berøres.

Man kan være like inhabil i en slik type relasjon, som i en familiær relasjon. Idèelt sett skulle jeg ønske at det ikke var nødvendig med noen begrensninger i.f.t. habilitet i regelverket, men at dømming i konkurranser kunne være tillitsbasert som tidligere. Jeg innser dog at vi antagelig er forbi det stadiet.

-s. 24 om **Antall deltagere**: Hvis man tenker på dommernes arbeidsdager, så lurer jeg på om det hadde vært en idè å ha en begrensning på antall søk per dommer per dag, i stedet for antall deltagere?

For eksempel så vil en spesialistkonkurranse i klasse 1 eller 2 med tre søk, ved 20 deltagere gi 60 søk å dømme, mens en tilsvarende konkurranse med samme antall deltagere og fem søk, vil gi 100 søk å dømme. Det er relativt stor forskjell, både i arbeidsmengde og dagens lengde for alle parter.